

Република Србија
ВРХОВНИ СУД СРБИЈЕ
У 4801/06
08.02.2008. година
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд Србије у Београду, у већу састављеном од судија: Данице Богдановић, председника већа, Вере Пешић и Гордане Џакула, чланова већа, са саветником суда Весном Даниловић, записничарем, одлучујући у управном спору по тужби тужиоца "АА", кога заступа пуномоћник АБ, адвокат, против туженог Министарства финансија Републике Србије, Пореска управа, Регионални центар Нови Сад, ради поништаја решење туженог бр. 47-1435/06 од 01.06.2006. године, у правној ствари инспекцијских мера, у нејавној седници већа одржаној дана 08.02.2008. године, донео је

П Р Е С У Д У

Тужба СЕ УВАЖАВА И ПОНИШТАВА решење Министарства финансија Републике Србије, Пореска управа, Регионални центар Нови Сад бр. 47-1435/06 од 01.06.2006. године.

О б р а з л о ж е њ е

Оспореним решењем одбачена је жалба тужиоца изјављена против решења Министарства финансија Републике Србије, Пореске управе, Филијале Бачка Паланка бр. 47-12/04-4 од 30.03.2006. године, којим је тужиоцу као пореском обвезнику наложено да уплати порез на промет у износу од 109.282.36 динара, камату у износу од 1.469,36 динара и да обрачуна и уплати затезну камату почев од 14.04.1998. године до дана уплате наложених обавеза.

Тужилац тужбом оспорава законитост решења туженог органа због повреде правила поступка. Истакао је да у конкретном случају жалба није могла бити одбачена, јер је изјављена од неовлашћеног лица, већ је првостепени орган у поступку по жалби био дужан да, уколико се у списима није налазило уредно пуномоћје за адвоката АБ за изјављивање жалбе, позове жалиоца да отклони овај недостатак. При том се увидом у списе предмета, како је навео, може закључити да се као пуномоћник тужиоца увек појављује адвокат АБ, тим пре што је и првостепено решење бр. 47-12/2004-4 од 30.03.2006. године достављено овом адвокату. Сматрајући стога да је оспореним решењем повређен закон на његову штету, предложио је да суд тужбу уважи и оспорено решење поништи.

Тужени је у одговору на тужбу у свему остао при образложењу из оспореног решења. Истакао је, такође, да је првостепени порески орган накнадно, дана 31.08.2007. године, затражио од адвоката АБ да достави пуномоћје, те да је у датом року ово пуномоћје и достављено, али се, према наводима туженог, оно не може прихватити, јер "потпис лица које је издало пуномоћје је нечитак, тако да се не може закључити да ли је то потпис одговорног лица "АА", а сем тога потпис је оверен печатом "ББ" (матични број аа)", за које је, како је тужени навео, претрагом на сајту Агенције за привредне регистре утврђено да се ради о брисаном неактивном субјекту. Предложио је да суд тужбу одбије.

Испитујући законитост решења туженог органа у смислу члана 39. Закона о управним споровима, оценом навода истакнутих у тужби, одговору на тужбу и списа предмета ове управне ствари, Врховни суд Србије је нашао да је тужба основана.

Из образложења оспореног решења произлази да је тужени орган одбацио жалбу, јер је увидом у списе предмета установио да је жалбу на првостепено решење изјавио адвокат АБ и то дана 05.04.2006. године, а да у списима предмета, како је навео у образложењу, "нема доказа да је порески обвезник одредио пуномоћника који ће га заступати у поступку, односно нема пуномоћје". Стога је тужени, с позивом на чл. 12., 13. ст. 1., чл. 14. ст. 1. и чл. 150. ст. 1. Закона о пореском поступку и пореској администрацији, одлучио као у диспозитиву решења.

Међутим, према оцени Врховног суда Србије, оспорено решење донето је уз битну повреду правила поступка из чл. 199. ст. 2. Закона о општем управном поступку, јер не садржи утврђено чињенично стање из којег произлази одлука каква је дата у диспозитиву, јер образложење не садржи утврђене чињенице, нити позивање на доказе из којих произлази да адвокат АБ, који је поднео жалбу у име странке, није у конкретном случају и њен пуномоћник. При том из списа предмета произлази да је првостепени орган доставио првостепено решење бр. 47-12/2004-4 од 30.03.2006. године, адвокату АБ, због чега је тужени, уколико је сматрао да овај адвокат нема уредно пуномоћје за подношење жалбе у конкретном случају, био дужан да поступи у складу са одредбом чл. 58. Закона о општем управном поступку и да подносиоца жалбе позове да достави пуномоћје за предузимање ове радње у поступку и на тај начин отклони формални недостатак који спречава поступање органа по жалби. Имајући у виду да тужени није поступио у складу са наведеним чланом 58. ЗУП-а, то је, према налажењу овога Суда, учинио битну повреду правила поступка и законитост оспореног решења, стога је суд тужбу уважио и оспорено решење поништио.

повреду правила поступка у доношењу оспореног решења, које га чини незаконитим.

Врховни суд Србије је имао у виду наводе, које је тужени истакао у одговору на тужбу, али је оценио да они не отклањају битну повреду учињену у доношењу оспорене одлуке, а на коју је указано у образложењу ове пресуде, нити ови наводи могу надоместити повреду из чл. 199. ст. 2. Закона о општем управном поступку, а на коју је, такође, суд указао у образложењу ове пресуде.

Са свега изнетог, Врховни суд Србије је, применом одредбе чл. 41. ст. 1. и 2., а у вези чл. 38. ст. 2. Закона о управним споровима ("Сл. лист СРЈ" бр. 46/96), одлучио као у диспозитиву ове пресуде. У поновном поступку тужени орган ће, на основу правилно утврђених чињеница у поступку без повреде правила, донети законито решење, при чему ће имати у виду примедбе суда у погледу поступања изнете у образложењу ове пресуде, а којима је везан у смислу чл. 61. истог Закона.

ПРЕСУЂЕНО У ВРХОВНОМ СУДУ СРБИЈЕ У БЕОГРАДУ,

Дана 08.02.2008. године, У. 4801/06

Записничар Председник већа - судија

Весна Даниловић, с.р. Даница Богдановић, с.р.

За тачност отправка

Управитељ писарнице

Мирјана Војводић

СК